

Holbæk Amts 2den Valgkreds. (Esherning). Denne Mand har ligesaa den første Lovgivende Forsamling, vi havde, bestandig fremhævet Nødvendigheden af, at Theatret fik en større Frihed i sin Stilling, og at Staten fik freedes mod alle Efterkrav derfra; han har engang i denne Sag sagt: Indqvarteer mig blot i 4 Uger i Cultusministeriet, og jeg skal vise, at det udmærket vel kan lade sig gøre. Her var Vælligheden til at tage ham paa Ordet, thi 14 Maanedere i en Theatercomission maade vel kunne veie op imod 4 Uger i Cultusministeriet. Men dernæst siger man, at der i dette Forslag er taget særligt Hensyn til Folkethingets Krav paa economisk Besparelse. Jeg indrømmer, at man har taget Hensyn til de Folkethingsmænd, som stille store Fordringer til Statskassen i Theatrets Navn, men jeg kan ikke see, at der er taget Hensyn til dem, som ere gaaede den modsatte Vej. Det erede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger), hvis Ord i denne Sag have en saa stor Betydning baade paa Grund af hans Indsigter i vort Finantsvæsen i Almindelighed og hans Kjendskab til Theatersagen i Særdeleshed, sagde i sit Foredrag igaar, at vi ved dette Forslag strax vilde vinde en Besparelse af 15,000 Rbd. om Aaret. Det seer jo paa en vis Maade saaledes ud, idet der hidtil har været bevilget Sædtillæg gjennem Finantsloven med indtil 15,000 Rbd., og dette efter Forslaget for Fremtiden skal falde bort. Men hertil skal jeg bemærke, at disse 15,000 Rbd. kun ere bevilgede som Sædtillæg, og altsaa vilde der kunne være Aar, hvor de slet ikke bleve udredede, medens det Høieste, hvor med Tillæget kan udredes, er de nævnte 15,000 Rbd., og man kan derfor ikke uden videre sige, at det er 15,000 Rbd., men man maa i alt Fald tage Gjennemsnittet og dette er kun 12,400 Rbd. Det er altsaa dette, vi skulle spare, men for det Første have vi ingen Forpligtelse til at yde disse 12,400 Rbd.; det staaer i hver Nøgledags Magt at tage denne Bevilling tilbage, og den er ogsaa een Gang tagen tilbage her i Salen, men senere blev den indsat igjen. Dernæst lægger man ikke Mærke til, at ligeoverfor den Binding, vi skulle have ved at bespare denne Udgift, tabe vi en Indtægt,

som idetmindste i 10 Aar vil være ligesaa stor. Vi have jo nemlig et Tilgodehavende hos det kongelige Theater paa omtrent 200,000 Rbd., som skulde forrentes og afdrages med 6 pCt. hvert Aar, og desuden er hertil senere kommet et nyt paa 43,000 Rbd., som skal forrentes med 4 pCt. om Aaret; det vil altsaa med andre Ord sige en aarlig Indtægt for os af 13,900 Rbd., eller et Par Tusind Daler mere end den Udgift, vi formeentlig skulle bespare; og jeg seer ikke rettere, end at vi aldeles skaffrive os denne Indtægt efter det Lovforslag, som er forelagt os. Vi skulle nemlig for det Første gjøre Afkald paa Afdrag af Gjælden i de første 5 Aar, og dernæst skulle vi med Hensyn til Renten vel have denne Rente, men paa følgende Maade: Der skal først af Theatrets Overskud tages 10,000 Rbd., som skulle lægges tilside til en Beholdning for Theatret, og af hvad der saa bliver tilovers, skal Halvdelen anvendes til at dække Renterne. Disse Renter beløbe sig til omtrent 7,500 Rbd., og Theatret skal altsaa give et yderligere Overskud af 15,000 Rbd. eller i det Hele af 25,000 Rbd., førend vi kunne faae Renten betalt. Man skulde jo derefter troe, at der var Udigt til, at Theatret kunde give et saadant Overskud, naar vi gif ind paa et Lovforslag som dette; men naar de Herrer ville see paa det Overslag over Indtægter og Udgifter efter dette Forslag, som findes i Commissionens Betænkning Side 52, ville De see, at det Overskud, der er beregnet, beløber sig til 1,800 Rbd. Hvor der saaledes er et Overskud af 1,800 Rbd., medens der udkræves et Overskud af 25,000 Rbd., for at Statskassen skal kunne faae Renten betalt, troer jeg at have Ret til at sige: den maade vi slaae en Streg over. Efter de 5 Aars Forløb forlanger Forslaget, at den hele Gjæld skal eftergives, saafremt til den Tid de fornødne 400,000 Rbd. til en ny Theaterbygning ad anden Vej ere komne tilstede. Ifølge de Udtalelser, der fremkom igaar, efter de Mænds Navne, som staae under Commissionens Betænkning, og overhovedet efter den hele Stilling, saaledes som den nu er, kunne vi ikke tvivle om, at, hvis vi virkelig gaade ind paa dette Forslag, ville vi inden